

SYLABUS

DOTYCZY CYKLU KSZTAŁCENIA 2018/19 – 2020/21
(skrajne daty)

1. PODSTAWOWE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE MODULE

Nazwa przedmiotu/ modułu	Rysunek dla specjalności FPiM
Kod przedmiotu/ modułu*	1SW24
Wydział (nazwa jednostki prowadzącej kierunek)	Wydział Sztuki
Nazwa jednostki realizującej przedmiot	Wydział Sztuki
Kierunek studiów	Sztuki wizualne
Poziom kształcenia	Studia pierwszego stopnia
Profil	Ogólnoakademicki
Forma studiów	Studia stacjonarne
Rok i semestr studiów	II rok (3, 4 semestr)
Rodzaj przedmiotu	Kierunkowy
Język wykładowy	polski
Koordinator	dr hab. Jerzy Kierski prof.UR
Imię i nazwisko osoby prowadzącej / osób prowadzących	sem. 3: sem. 4:

*- zgodnie z ustaleniami na wydziale

1.1 FORMY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH, WYMIAR GODZIN I PUNKTÓW ECTS

Semestr	Wykł.	Ćw.	Konw.	Lab.	Sem.	ZP	Prakt.	Inne (jakie?)	Liczba pkt ECTS
3-4				60					2

1.3 SPOSÓB REALIZACJI ZAJĘĆ

- ✓ zajęcia w formie tradycyjnej
- zajęcia realizowane z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość

1.4 FORMA ZALICZENIA PRZEDMIOTU/ MODUŁU (z toku): (egzamin, zaliczenie z oceną, zaliczenie bez oceny)

zaliczenie z oceną w sem.: 3, 4

egzamin w sem.: -

2. WYMAGANIA WSTĘPNE

Student winien posiadać podstawowe umiejętności praktyczne w zakresie stosowania zasad prawidłowej budowy obrazu, znać i stosować wiedzę na temat poszczególnych elementów języka plastycznego; umiejętnie stosować różne techniki rysunkowe uwzględniając transpozycję tychże na odmienne zagadnienia warsztatowe; ponadto student winien posiadać wiedzę w zakresie historii sztuki w jej rozwarstwieniu na odrębne obszary, wynikające ze studiowanej specjalności (Rysunek).

3. CELE, EFEKTY KSZTAŁCENIA, TREŚCI PROGRAMOWE I STOSOWANE METODY DYDAKTYCZNE

3.1 CELE PRZEDMIOTU/ MODUŁU

C 1	Rozwijanie umiejętności i potrzeby projektowania przebiegu pracy nad dziełem w jego złożonym charakterze, uwzględniając odmienne wymogi warsztatu twórczego. Poszerzanie wiedzy i doświadczeń rysunkowych w zakresie definiowania jego zróżnicowanych warstw.
C 2	Kształtowanie umiejętności podejmowania twórczych decyzji formalnych i warsztatowych, wartościowania własnej postawy i odmienności, umiejętności krytycznej oceny własnych dokonań i porównywania tych działań do grupy.
C 3	Poszerzanie świadomości natury oraz celowości działania artystycznego, niezbędnego dla twórcy posługującego się warsztatem rysunkowym.

3.2 EFEKTY KSZTAŁCENIA DLA PRZEDMIOTU/ MODUŁU *(wypełnia koordynator)*

EK (efekt kształcenia)	Treść efektu kształcenia zdefiniowanego dla przedmiotu (modułu)	Odniesienie do efektów kierunkowych (KEK)
EK_01	student traktuje rysunek jako punkt wyjścia do zrealizowania indywidualnych metod pracy w eksperymentalnych działaniach koncepcyjnych, kształtując i rozwijając własne formy ekspresji.	K_W02
EK_02	wykazuje się znajomością i umiejętnością dobierania klasycznych i niekonwencjonalnych technik rysunkowych.	K_W08
EK_03	dostosowuje warsztat rysownika do koncepcji twórczych zarówno w sferze projektowej, jak też w autonomicznym kodzie formalnym, różnicując walory na te wynikające ze swobodnej ekspresji, jak też wymagające długotrwałych studyjnych metod pracy.	K_U04
EK_04	swobodnie i świadomie posługuje się warsztatem rysunkowym, kreując własne środki ekspresji twórczej, przydatne w warsztacie graficznym.	K_K01

3.3 TREŚCI PROGRAMOWE *(wypełnia koordynator)*

Problematyka wykładu

Treści merytoryczne

Nie dotyczy

Problematyka ćwiczeń audytoryjnych, konwersatoryjnych, laboratoryjnych, zajęć praktycznych

Treści merytoryczne

Rysunek studyjny na podstawie aranżacji pracownianych. Wykorzystywanie obiektów ustawianych w pracowni jako modułów do budowania kompozycji z wyobraźni. Stosowanie różnych narzędzi i podłoży jako materiałów inspirujących do eksperymentalnych, niekonwencjonalnych aranżacji rysunkowych.

Studia martwej natury, transpozycje przestrzeni, komponowanie na płaszczyźnie w oparciu o przedmiot i relacje wielkości, operowanie detalem i skalą walorową.

Studium modelu, operowanie kształtem i iluzją formy, określanie kierunków i proporcji ciała, cechy ekspresji rysunkowej.

Interpretacja układów pracownianych w oparciu o cechy studium oraz kreacji przestrzenno-architektonicznej, użycie rozszerzonej skali środków warsztatowych.

Ćwiczenia w zakresie symulacji przestrzennych traktujących rysunek jako wstęp do kreacji wielowarstwowych dzieł. Analiza dzieł mistrzów dawnych oraz nowoczesnych przejawów wykorzystania notacji rysunkowych, w celach interpretacyjnych i badawczych.

3.4 METODY DYDAKTYCZNE

Laboratorium: wykonywanie cykli prac, projektowanie i prezentacje tematyczne.

4. METODY I KRYTERIA OCENY

4.1 SPOSOBY WERYFIKACJI EFEKTÓW KSZTAŁCENIA

Symbol efektu	Metody oceny efektów kształcenia (np.: kolokwium, egzamin ustny, egzamin pisemny, projekt, sprawozdanie, obserwacja w trakcie zajęć)	Formy zajęć dydaktycznych (w, ćw,)
EK_01	Obserwacja w trakcie zajęć.	Lab.
EK_02	Projekt i prezentacja.	Lab.
EK_03	Przegląd prac.	Lab.
EK_04	Obserwacja w trakcie dyskusji.	Lab.

4.2 WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU (KRYTERIA OCENIANIA)

Semestr 3

Zaliczenie przedmiotu w stopniu **bardzo dobrym** wymaga od studenta umiejętności definiowania właściwych decyzji koncepcyjnych w przebiegu pracy nad dziełem i zauważalnej dojrzałości warsztatowej, jak też aktywnego uczestnictwa w zajęciach pracownianych z wyjątkiem usprawiedliwionych nieobecności oraz wykonania i przedstawienia do zaliczenia zestawu wymaganych prac rysunkowych, które w twórczy i indywidualny sposób realizują zadania, a także prace, które wykraczają poza podstawowe warunki zaliczenia..

Ocenę **plus dobrą** otrzymuje student, którego poziom prac przekroczył wymagania na ocenę dobrą ale nie osiągnął poziomu prac na ocenę bardzo dobrą. Istotna jest ponadto wiedza dotycząca podejmowania twórczych decyzji formalnych i warsztatowych.

Zaliczenie przedmiotu w stopniu **dobrym** wymaga znajomości i umiejętności dobierania klasycznych

i niekonwencjonalnych technik rysunkowych w zakresie tworzenia dzieła oraz aktywnego uczestnictwa studenta w zajęciach pracowniowych z wyjątkiem usprawiedliwionych nieobecności, wykonania i przedstawienia do zaliczenia zestawu prac rysunkowych, które są trafnym rozwiązaniem zadań programowych przedmiotu.

Ocenę plus dostateczną otrzymuje student, którego poziom prac przekroczył wymagania na ocenę dostateczną ale nie osiągnął poziomu prac na ocenę dobrą. Świadomość i swoboda w posługiwaniu się warsztatem rysunkowym w szerokim spektrum zagadnień formalnych.

Ocena dostateczna uzyskiwana za właściwe posługiwanie się warsztatem rysunkowym w oparciu o umiejętność właściwego dobierania technik i form ekspresji.

Ocena niedostateczna wystawiona za niezrealizowanie wymaganego minimum ćwiczeń w stopniu dostatecznym oraz nieobecność na ponad 3/5 ogólnego wymiaru zajęć.

Semestr 4

Zaliczenie przedmiotu w stopniu **bardzo dobrym** wymaga swobodnego kreowania własnych koncepcji twórczych i indywidualnych form ekspresji w rysunku, w odniesieniu do dziedzin grafiki, rzeźby i malarstwa, jak też aktywnego uczestnictwa w zajęciach pracowniowych z wyjątkiem usprawiedliwionych nieobecności oraz wykonania i przedstawienia do zaliczenia zestawu wymaganych prac rysunkowych, które w twórczy i indywidualny sposób realizują zadania, a także prac, które wykraczają poza podstawowe warunki zaliczenia.

Ocenę **plus dobrą** otrzymuje student, którego poziom prac przekroczył wymagania na ocenę dobrą ale nie osiągnął poziomu prac na ocenę bardzo dobrą. Istotna jest ponadto umiejętność swobodnego posługiwania się warsztatem twórczym i wartościowania własnej postawy artystycznej. Zaliczenie przedmiotu w stopniu **dobrym** wymaga panowania nad warsztatem w odniesieniu do autonomicznego kodu formalnego oraz aktywnego uczestnictwa w zajęciach pracowniowych z wyjątkiem usprawiedliwionych nieobecności, wykonania i przedstawienia zestawu wymaganych prac rysunkowych, które są trafnym rozwiązaniem zadań programowych przedmiotu.

Ocenę plus dostateczną otrzymuje student, którego poziom prac przekroczył wymagania na ocenę dostateczną ale nie osiągnął poziomu prac na ocenę dobrą. Istotna jest tu umiejętność poszerzenia świadomości artystycznej w zadaniach wynikających z koncepcji projektów pracowniowych.

Ocena dostateczna uzyskiwana za właściwe posługiwanie się warsztatem rysunkowym w oparciu o kreowanie własnych środków ekspresji w obrębie wyznaczonych zadań twórczych.

Ocena niedostateczna wystawiona za niezrealizowanie wymaganego minimum ćwiczeń w stopniu dostatecznym oraz nieobecność na ponad 3/5 ogólnego wymiaru zajęć.

5. CAŁKOWITY NAKŁAD PRACY STUDENTA POTRZEBNY DO OSIĄGNIĘCIA ZAŁOŻONYCH EFEKTÓW W GODZINACH ORAZ PUNKTACH ECTS

Aktywność	Liczba godzin/ nakład pracy studenta
godziny zajęć wg planu z nauczycielem	60
przygotowanie do zajęć	-
udział w konsultacjach	-
czas na napisanie referatu/eseju	
przygotowanie do egzaminu	
udział w egzaminie	
inne (jakie?)	
SUMA GODZIN	60
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS	2

* Należy uwzględnić, że 1 pkt ECTS odpowiada 25-30 godzin całkowitego nakładu pracy studenta.

6. PRAKTYKI ZAWODOWE W RAMACH PRZEDMIOTU/ MODUŁU

wymiar godzinowy	-
zasady i formy odbywania praktyk	-

7. LITERATURA

Literatura podstawowa:

Białostocki J., *Wybór pism estetycznych*, Kraków 2008.

Brogowski L., *Myśli, zmysły i słowa. Rysunek jako uzmysłowienie*. Pismo sztuki. Materiały z sympozjum towarzyszącego I MKR, Wrocław 2000.

Eco U. (red.), *Historia piękna*, Poznań 2005.

Gołaszewska M., *Estetyka i antyestetyka*, Warszawa 1984.

Kandyński W., *Punkt i linia a płaszczyzna*, Warszawa 1986.

Sztuka w poszukiwaniu sensu, pod red. Rafała Chyżyńskiego, Jadwigi Jasińskiej, Tadeusza Szkołuta, Lublin 2002.

Literatura uzupełniająca:

Katalogi kolejnych edycji ogólnopolskich i międzynarodowych imprez rysunkowych, pozycje literaturowe z zakresu rysunku w jego ujęciu historycznym i problemowym. Teksty pokonferencyjne w zakresie badań nad rysunkiem współczesnym.

Akceptacja Kierownika Jednostki lub osoby upoważnionej

Dziekan Wydziału Sztuki
dr hab. Antoni Nikiel prof. UR